

ingediend op **1243** (2021-2022) – Nr. 2
18 mei 2022 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid,
Financiën, Begroting en Justitie
uitgebracht door Katrien Schryvers en Wim Verheyden

over het ontwerp van decreet

houdende de verplichting voor bepaalde organisaties
om een uittreksel uit het strafregister
als vermeld in artikel 596, tweede lid,
van het Wetboek van Strafvordering,
te controleren voor bepaalde nieuwe medewerkers

Documenten in het dossier:
1243 (2021-2022) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie:

Voorzitter: Steven Vandeput.

Vaste leden:

Arnout Coel, Maaike De Vreese, Andries Gryffroy, Philippe Muyters, Steven Vandeput;
Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch, Wim Verheyden;
Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Maurits Vande Reyde;
Celia Groothedde, Björn Rzoska;
Ludwig Vandenhove.

Plaatsvervangers:

Veerle Geerinckx, Liesbeth Homans, Sarah Smeyers, Wilfried Vandaele, Paul Van Miert;
Filip Brusselmans, Yves Buysse, Johan Deckmyn;
Jo Brouns, Stijn De Roo;
Marino Keulen, Gwendolyn Rutten;
Mieke Schauvliege, Jeremie Vaneekhout;
Bruno Tobback.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

INHOUD

I.	Inleidende uiteenzetting door minister Zuhal Demir.....	4
1.	Achtergronden van het ontwerp van decreet	4
2.	Toepassingsgebied	5
3.	Controle	5
4.	Vervolgtraject	6
II.	Bespreking.....	6
1.	Vragen en opmerkingen van de leden.....	6
1.1.	Tussenkomst van Adeline Blancquaert	6
1.2.	Tussenkomst van Katrien Schryvers	7
1.3.	Tussenkomst van Björn Rzoska.....	9
1.4.	Tussenkomst van Maaïke De Vreese	10
1.5.	Tussenkomst van Hannes Anaf	11
1.6.	Tussenkomst van Willem-Frederik Schiltz.....	12
1.7.	Aanvullende tussenkomst van Adeline Blancquaert.....	13
1.8.	Aanvullende tussenkomst van Katrien Schryvers.....	13
2.	Antwoorden van minister Zuhal Demir.....	14
3.	Slotreplieken	15
III.	Stemmingen.....	16
1.	Artikelsgewijze stemming	16
2.	Stemming over het geheel	16

Bijlage: zie de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie behandelde op 10 mei 2022 het ontwerp van decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, te controleren voor bepaalde nieuwe medewerkers. Bij dit ontwerp van decreet werd toelichting verschaft door minister Zuhal Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme. Ze maakte daarbij gebruik van een powerpointpresentatie die terug te vinden is op de [dossierpagina](#) van dit verslag op www.vlaamsparlement.be.

I. Inleidende uiteenzetting door minister Zuhal Demir

Het is met grote tevredenheid dat minister *Zuhal Demir* aan de commissie het ontwerp van decreet voorstelt houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, te controleren voor bepaalde nieuwe medewerkers.

1. Achtergronden van het ontwerp van decreet

De minister geeft mee dat het ontwerp van decreet tot stand gekomen is in een context van nog altijd wijdverbreid grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld. De afgelopen maanden en jaren kwamen dergelijke zaken opnieuw met de regelmaat van een klok in de pers. De minister beklemtoont dat het daarbij in veel gevallen over minderjarigen ging, die in de samenleving toch de meest kwetsbare personen zijn en die de overheid te allen tijde zoveel mogelijk moet beschermen. De minister verwijst in dat verband naar de wantoestanden in de turnwereld, de recente verhalen van misbruik in het koor van Studio 100, sommige situaties in kinderdagverblijven enzovoort. Hieruit blijkt dus dat er in elke sector wel mensen zijn die zich daar schuldig aan maken.

Om deze problematiek aan te pakken werd in 2020, op initiatief van de minister, door de Vlaamse Regering het eerste Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld opgemaakt (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 514/1)¹. Minister Demir treedt daarbij op als coördinerend minister voor de 71 acties die vervat liggen in het plan en die zich uitstrekken over verschillende beleidsdomeinen. Actie 71 behelst het nemen van een wetgevend initiatief om over alle betrokken beleidsdomeinen heen het uittreksel uit het strafregister 'minderjarigenmodel' – het model bestemd voor het uitoefenen van een activiteit in contact met minderjarigen – verplicht te controleren bij de aanstelling van nieuwe medewerkers.

De minister benadrukt dat dit slechts één actie vormt binnen het volledige actieplan. Ze beseft terdege dat dit geen alleenzaligmakende oplossing is voor grensoverschrijdend gedrag. Maar het is hoe dan ook wel een extra hulpmiddel, een instrument binnen een ruimer integriteitsbeleid, om te vermijden dat minderjarigen het slachtoffer zouden worden van recidivisten. Elk kind en elke familie die op deze manier het trauma van fysieke of psychische mishandeling bespaard wordt, vormt voor de minister een overwinning.

Er is een zeer uitgebreide consultatieronde geweest met de verschillende betrokken sectoren. Tijdens het regelgevend traject werden ook alle betrokken Vlaamse adviesorganen bevroegd. De zaak werd tevens voorgelegd aan de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC), kwestie van zeker te zijn dat ook alle privacyaspecten goed geregeld waren. Dit alles resulteerde in het ontwerp van decreet dat hier vandaag voorligt. Langs deze weg kan aan alle Vlaamse sectoren die met minderjaren werken een uniform decretaal kader worden

¹ Nota van de Vlaamse Regering ingediend door minister Zuhal Demir. Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld 2020-2024.

opgelegd. Het belang van deze stap kan niet genoeg benadrukt worden, want de vraag hiernaar lag al enkel jaren voor, ook vanuit dit parlement.

2. Toepassingsgebied

Minister Demir gaat daarna concreet in op het toepassingsgebied van de ontworpen regeling (slide 3 van de presentatie). Dat is volledig afgestemd op artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, waar bepaald wordt voor welke activiteiten het uittreksel uit het strafregister 'minderjarigenmodel' kan worden opgevraagd. Het toepassingsgebied van het ontwerp van decreet komt in die zin volledig overeen met het Wetboek van Strafvordering. Het gaat dan onder meer over jeugdhulpvoorzieningen, adoptiediensten, kinderopvang, sportorganisaties, centra voor leerlingenbegeleiding, organisaties uit de cultuursector, onderwijsinstellingen enzovoort.

Het uittreksel in kwestie wordt opgevraagd en gecontroleerd voor elke nieuwe, meerderjarige medewerker die zo'n activiteit zal uitvoeren. Meer bepaald is de controle verplicht voor medewerkers die op structurele basis rechtstreeks contact zullen hebben met minderjarigen. Als voorbeeld stelt de minister dat een beleidsmedewerker van een sportorganisatie die zelf geen contact heeft met minderjarigen dus niet onder de verplichting valt. Mocht zo'n beleidsmedewerker echter een nieuwe functie krijgen in zijn organisatie, bijvoorbeeld als leefgroepbegeleider, en daardoor toch zelf minderjarigen gaat begeleiden, dan zal die controle op dat ogenblik toch nog worden doorgevoerd.

In het ontwerp van decreet wordt ook een eerder uitzonderlijke situatie gevat. Als er gegronde indicaties zijn, is het uitzonderlijk mogelijk om nadien toch opnieuw een controle door te voeren. Normaal gezien zal dat echter niet nodig zijn, aangezien in een omzendbrief van het College van procureurs-generaal bepaald wordt dat indien een persoon voor bepaalde feiten veroordeeld wordt, het parket deze veroordeling zal meedelen aan de vertegenwoordiger van de organisatie in kwestie². De minister preciseert dat om ervoor te zorgen dat de toepassing van deze omzendbrief consequent en op efficiënte wijze gebeurt, in Vlaanderen per sector een liaison met het Openbaar Ministerie zal worden aangesteld. Vlaanderen zal vervolgens jaarlijks aan het College van procureurs-generaal een lijst met deze liaisons bezorgen. Op die manier kan de nodige informatie vlotter doorstromen naar de organisaties in kwestie. Ook heeft de minister aan het College van procureurs-generaal gevraagd om bij de parketten de toepassing van deze omzendbrief in herinnering te brengen. Maar als stok achter de deur werd dus ook nog de mogelijkheid tot een herhaalde controle ingevoerd in het ontwerp van decreet.

3. Controle

Minister Zuhail Demir komt dan tot het controleluik van de regeling (slide 4 van de presentatie). Het ontwerp van decreet vermeldt wat die controle precies inhoudt. Zo mag het uittreksel uit het strafregister maximaal één maand oud zijn. Er moet worden nagegaan of de vermeldingen op het uittreksel uit het strafregister ertoe leiden dat er geen sprake meer is van goed zedelijk gedrag, wat minstens een onberispelijk gedrag in de omgang met minderjarigen inhoudt. De minister legt uit dat het op die manier bijvoorbeeld mogelijk is dat een veroordeling wegens fraude niet als problematisch wordt beschouwd om daarna een job met minderjarigen uit te oefenen. Ook een jeugdfout kan op latere leeftijd zonder belang geworden zijn.

² Omzendbrief van het College van procureurs-generaal nr. 08/2014 houdende mededeling van opsporingsonderzoeken, vervolgingen en veroordelingen van ambtenaren, en personen die taken van openbaar belang waarnemen of die functies uitoefenen die doorgaans een gezagsrelatie met minderjarigen of kwetsbare personen impliceren.

Het ontwerp van decreet bevat verder ook een aantal bepalingen over privacy. De bepalingen in kwestie zijn voorgelegd aan de VTC, en werden op basis van het daaruit resulterende advies verder verfijnd. Het belangrijkste daarbij is dat het uittreksel moet worden vernietigd na de definitieve beslissing over de aanstelling. Ook moeten de personen die de controle uitvoeren vertrouwelijk omgaan met de inhoud van het uittreksel. Het kan immers niet de bedoeling zijn dat de hele organisatie ervan op de hoogte is dat deze of gene medewerker bepaalde veroordelingen heeft opgelopen.

4. Vervolgtraject

Afsluitend gaat de minister nog kort in op de vervolgstappen. Tijdens de consultatierondes met de verschillende sectoren is duidelijk geworden dat er nog heel wat vragen zijn over de concrete toepassing van de controle. Zo waren er, bijvoorbeeld, vragen over wie concreet het uittreksel moet controleren. Dat is vrij duidelijk ingeval het gaat over een vzw met een vaste bestuurder, of een directeur van een school, die ook instaat voor de wervingen van personeel. Maar in de cultuursector of bij sportverenigingen, bijvoorbeeld, ontbreekt die administratieve bovenbouw vaak. En dan is die vraag niet zo eenduidig te beantwoorden.

In de cultuursector en de mediasector zijn de structuur en de werking van de organisaties ook niet altijd eenduidig. Zo zijn er, bijvoorbeeld, organisaties die maar sporadisch met kinderen werken. Ook zijn er theatergezelschappen waarbij eenzelfde persoon voor het ene stuk regisseur is en voor een ander stuk acteur. Er zal dus moeten bekeken worden welke organisaties wel of niet onder het toepassingsgebied vallen, en voor welke activiteiten.

Gezien de complexiteit van de betrokken sectoren heeft de minister besloten om per sector een draaiboek op te maken waarin concrete en praktische richtlijnen worden gegeven over de toepassing van de controle. Dit zal nog behoorlijk wat werk met zich meebrengen, maar het is belangrijk dat dit uniform in heel Vlaanderen over de sectoren heen wordt toegepast. Er loopt nu volop overleg met de sectoren om de opmaak van de draaiboeken te kunnen opstarten. Minister Ben Weyts werkt in dat verband momenteel al aan de opmaak van zo'n draaiboek voor de sportsector.

Het decreet zal ook geëvalueerd worden. Na verloop van een jaar zal worden nagegaan of er nog aanpassingen moeten worden doorgevoerd aan het decreet.

II. Bespreking

1. Vragen en opmerkingen van de leden

1.1. Tussenkomen van Adeline Blancquaert

Adeline Blancquaert onderschrijft dat hetgeen hier nu als oplossing voor een ernstig probleem voorligt, niet alleenzalmakend is. Maar het is wel degelijk een stap in de goede richting. Minderjarigen moeten te allen tijde op bescherming kunnen rekenen. Alleen al daarom lijkt het voorliggende ontwerp van decreet in beginsel verdedigbaar te zijn.

Dit belet evenwel niet dat er toch wat kritische vragen gesteld kunnen worden bij de hier voorliggende tekst. Op die vragen vindt het lid *prima facie* geen antwoord in de beschikbare documenten.

Vooreerst wordt met dit ontwerp van decreet de verplichting tot het ter beschikking stellen van een uittreksel uit het strafregister enkel opgelegd aan nieuwe werknemers en vrijwilligers. Dit roept de vraag op wat er gebeurt of dient te gebeuren

met de werknemers en vrijwilligers die reeds in dienst zijn op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet. In het ontwerp van decreet is in dat opzicht enkel voorzien dat er een controle dient te gebeuren als er sprake is van een relevante functiewijziging binnen eenzelfde organisatie.

Ware het derhalve niet opportuun om, in het belang van de minderjarigen, ook voor de reeds in dienst zijnde werknemers en vrijwilligers een dergelijke verplichting op te leggen? Is er bij de Vlaamse Regering bereidheid om het ontwerp van decreet in die zin bij te sturen?

Ten tweede stelt het lid zich ook vragen bij de controle en opvolging van werknemers en vrijwilligers die in de loop van hun aanstelling een strafrechtelijke misstap begaan, waardoor ze niet langer over een blanco strafregister-minderjarigen beschikken, maar dit niet kenbaar maken. Ware het derhalve niet opportuun om in het belang van de minderjarigen niet enkel bij aanvang van de aanstelling in het opvragen van een uittreksel uit het strafregister te voorzien, maar ook te voorzien in een periodieke opvolgingscontrole? Dat zou dan eventueel jaarlijks, tweejaarlijks of misschien zelfs driejaarlijks kunnen gebeuren. Hiertoe zou het nodig zijn om een extra bepaling in te voegen in het ontwerp van decreet. Is de Vlaamse Regering hiertoe bereid?

Ten slotte wil de spreker ook ingaan op artikel 4 van het ontwerp van decreet, dat een aantal uitzonderingsmogelijkheden op de verplichte voorlegging van het uittreksel uit het strafregister vastlegt. De uitzondering voorzien in artikel 4, eerste lid, 1°, is pertinent en verdedigbaar. De overige uitzonderingen daarentegen laten te veel ruimte voor interpretatie. Kan de Vlaamse Regering garanderen dat deze ruime uitzonderingsbepalingen er niet toe zullen leiden dat dit ontwerp van decreet – minstens deels – verwordt tot een lege doos?

1.2. Tussenkomen van Katrien Schryvers

Katrien Schryvers vindt het voorliggende ontwerp van decreet erg belangrijk. Ze verheugt zich ook over het feit dat het hier nu voorligt. Het ontwerp van decreet vloeit immers voort uit een beleidsmatige doelstelling die is opgenomen in het Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld, zoals goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 13 oktober 2020, maar ook uit de resolutie van 4 juli 2018 (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1629/4)). Het lid was toendertijd voorzitter van de Commissie Grensoverschrijdend Gedrag (in de wandelgangen ook wel eens de #MeToo-commissie genoemd). Die commissie is er gekomen naar aanleiding van een aantal getuigenissen over grensoverschrijdend gedrag in de sportsector. Na verdere getuigenissen vanuit de cultuursector heeft de commissie haar werkterrein uitgebreid naar alle grensoverschrijdend gedrag. De commissie heeft vele getuigen, experts, slachtoffers en verantwoordelijken uit de verschillende sectoren gehoord. Daaruit is gebleken dat grensoverschrijdend gedrag een heel wijdverspreid probleem is, en dat er nood is aan een cultuuromslag. Dat geldt ook op vandaag nog. Nog maar op 5 mei 2022, bijvoorbeeld, heeft het lid in de Commissie voor Onderwijs een vraag om uitleg gesteld over een extern meldpunt voor grensoverschrijdend gedrag voor hogescholen en universiteiten (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2021-22, nr. 2741 aan minister Ben Weyts). Er blijkt ook geen alleenzaligmakende oplossing te bestaan. Wat hier nu voorligt, is evenmin alleenzaligmakend, maar het is wel een belangrijk element in een geheel van maatregelen die kunnen bijdragen tot een veiligere samenleving waarin geen plek is voor grensoverschrijdend gedrag. Een nulrisico zal allicht nooit bestaan, maar een maximale beperking van risico's moet mogelijk zijn.

Bij het afsluiten van de werkzaamheden van de Commissie Grensoverschrijdend Gedrag heeft dit parlement twee voorstellen van decreet en een voorstel van

resolutie³ met een aantal aanbevelingen aangenomen. Als een van de indieners van het voorstel van resolutie herinnert de spreker zich dat er ook toen discussie was over de mate waarin een en ander waterdicht was. Daarom was het de bedoeling om voor professionelen (de toenmaals gangbare terminologie) een uittreksel uit het strafregister verplicht te stellen. Dat zag men ook toen al als een eerste stap, maar een en ander bleek toch heel erg moeilijk te liggen. De tegenkanting tegen de uitvoering van het voorstel was in de daaropvolgende periode niet gering, en dat vanuit de verschillende sectoren. Vandaar dat het lid het zeer positief vond dat dit element werd hernomen in het Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld.

Het lid beseft anderzijds zeer goed dat het opvragen van een uittreksel uit het strafregister maar een momentopname oplevert. Maar het gaat dan wel over een belangrijke momentopname. Het systeem mag dan wel niet helemaal waterdicht zijn, het zorgt er wel mee voor dat de mazen van het net zo fijn mogelijk worden. Het moet steeds moeilijker worden voor mensen met een bezwaard verleden en die mogelijk niet te goeder trouw zijn om door de mazen van het net te glippen. Dat er in veel sectoren een grote nood is aan allerhande medewerkers doet niets af van onze zorgplicht. Dat is ook de essentie van dit ontwerp van decreet. Vandaag wordt er met andere woorden een belangrijke stap gezet, die echter maar één schakel is in een omvattender en integraal integriteitsbeleid. De controle van het uittreksel uit het strafregister is in dat kader een bijkomend hulpmiddel om een ruimer integraal integriteitsbeleid te realiseren. Daarnaast bestaan binnen heel wat Vlaamse sectoren op organisatieniveau allerhande regelgeving, deontologische kaders en codes, vormingen, initiatieven en/of praktijken met het oog op het voeren van een kwaliteitsvol en integraal integriteitsbeleid.

Het lid wijst erop dat de actualiteit nagenoeg wekelijks verhalen oplevert over grensoverschrijdend gedrag in allerhande sectoren. In dit parlement gaat ook nauwelijks een week voorbij zonder dat dit thema aan bod komt in deze of gene commissie, als het al niet aan de orde wordt gesteld in de plenaire vergadering. Het kan daarbij gaan over uiteenlopende sectoren als welzijn, onderwijs, sport, media en cultuur. Het probleem is en blijft vooralsnog wijdverbreid. Het is dan ook broodnodig dat er hier vanuit de betrokken sectoren volgehouden aandacht aan besteed wordt. De actieplannen die de verschillende sectoren aan het ontwikkelen zijn, dienen volcontinu en van zeer nabij te worden opgevolgd. Vandaar dat de spreker zeer te vinden is voor de door de minister aangekondigde draaiboeken die per sector zullen worden opgemaakt. Men mag immers niet blind blijven voor het feit dat elke sector zijn eigen specifieke problematieken heeft.

Een ander belangrijk gegeven, dat eveneens aan de kern van de zaak raakt, is dat straffen die worden opgelegd, ook moeten worden opgevolgd en gecontroleerd. De vermelding op het uittreksel is immers, zoals hierboven reeds gezegd, maar een momentopname. Er moet ook naar de toekomst gekeken worden. Dat geldt ook voor de daders en hun re-integratie in de maatschappij. Over die specifieke problematiek heeft het lid hier ook al diverse vragen om uitleg gesteld.

Bij wege van conclusie stelt het lid dat de cd&v-fractie tevreden is met hetgeen hier vandaag voorligt. Dit ligt immers in het verlengde van de bovengenoemde resolutie die mee is ingediend en goedgekeurd door de cd&v-fractie. Geen enkele

³ Voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector en van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18 nr. 1630/1-4).
Voorstel van decreet houdende de erkennings- en bemiddelingscommissie voor slachtoffers van historisch misbruik (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1631/1-3).
Voorstel van resolutie betreffende de voorstellen voor het versterken van de beleidsdomeinoverschrijdende aanpak tegen grensoverschrijdend gedrag (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1629/1-4).

ouder wil meemaken dat een jeugdtrainer, een leerkracht of een hulpverlener die met zijn kinderen werkt, een veroordeling blijkt te hebben.

Het is overigens ook een goede zaak dat er wordt voorzien in een evaluatie. Bij de verschillende sectoren leven er immers nog heel wat vragen. De kern van het ontwerp van decreet is dat er een uittreksel uit het strafregister moet worden voorgelegd. Het zijn daarna echter de betrokken organisaties die zich een oordeel moeten vormen over de inhoud van dat uittreksel. Dat betekent dat er een zekere mate van beoordelingsvrijheid is. Het zal zaak zijn ervoor te zorgen dat de verschillende sectoren van elkaar kunnen leren hoe ze daar het best mee omgaan. Vanuit de overheid moet men ook klaar staan om een antwoord te geven op de vragen die er onvermijdelijk zullen komen vanuit de verschillende sectoren eens het decreet in werking is getreden.

Afsluitend herhaalt Katrien Schryvers dat het allerbelangrijkste doel dat moet gerealiseerd worden, en waaraan elke dag opnieuw moet gewerkt worden, bestaat in een omvattende cultuuromslag. Als die er niet komt, zullen de problemen blijven bestaan, en zal men steeds nieuwe controlemiddelen en bestraffingsinstrumenten moeten gaan introduceren. Zelfs met een dergelijke cultuuromslag zal er overigens altijd wel nog in enigerlei mate sprake zijn van grensoverschrijdend gedrag. Maar dat zal dan tot zijn absolute minimum herleid zijn.

1.3. Tussenkomen van Björn Rzoska

Björn Rzoska onderschrijft het maatschappelijk belang van een cultuuromslag rond alles wat te maken heeft met grensoverschrijdend gedrag. Iedereen merkt wel eens in zijn omgeving op dat mensen, zonder erbij stil te staan, door bepaalde grenzen breken. Ze beseffen dan zelfs niet dat dit intimiderend en kwetsend overkomt op de mensen die ze zo in het nauw brengen. De Groenfractie heeft hier altijd groot belang aan gehecht, en dan al zeker wat de preventie van seksueel grensoverschrijdend gedrag ten aanzien van minderjarigen betreft.

Desalniettemin leven bij de fractie van de spreker toch nog wel wat vragen rond het voorliggende ontwerp van decreet. De vele adviezen bij het voorontwerp en bij het ontwerp van decreet nopen zelfs tot een eerder terughoudende opstelling.

Hoewel Groen het er absoluut mee eens is dat de aanpak en preventie van seksueel grensoverschrijdend gedrag ten aanzien van deze kwetsbare doelgroep een prioriteit moeten zijn, twijfelt het eraan of het ontwerp van decreet dat hier ter tafel ligt wel echt zal tegemoetkomen aan de problemen die zich stellen. Drie belangrijke elementen die frequent terugkomen in de vele adviezen bij het ontwerp van decreet voeden deze twijfel. Het lid looft in dat verband overigens de inspanningen die geleverd werden om de vele betrokken sectoren te consulteren.

Vooreerst is het niet ondenkbeeldig dat een en ander leidt tot een vals gevoel van veiligheid. Diverse adviesraden werpen dit terecht op, en wijzen er in dat verband op dat de ontworpen regeling niet het enige element zou mogen zijn, maar eerder een onderdeel zou moeten vormen van een bredere aanpak, zoals die ook terug te vinden is in het Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld. In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet wordt trouwens ook vermeld dat plegers van seksueel grensoverschrijdend gedrag op minderjarigen meestal bekenden van het slachtoffer zijn. Het kan dan bijvoorbeeld gaan over iemand uit het gezin, uit de familie, of uit de naaste omgeving. En volgens cijfers van Sensoa bestaan plegers bij minderjarigen, zelfs in de meerderheid van de gevallen, uit leeftijdsgenoten. Die vormen van seksueel grensoverschrijdend gedrag zijn niet gevat onder hetgeen hier vandaag ter tafel ligt. Andere maatregelen zullen nodig zijn om daar een antwoord op te kunnen geven. Het blijft daarbij natuurlijk wel van groot belang dat in organisaties die werknemers hebben of vrijwilligers

inzetten de grootst mogelijke aandacht gaat naar het creëren van een veilige omgeving voor minderjarigen. Er moet daartoe een goed integriteitsbeleid worden gecreëerd en dat moet ook worden opgevolgd. Het gaat daarbij voor Groen niet enkel over de kennis aangaande dat soort van gedrag maar ook over de kracht van omstaanders, de weerbaarheid van slachtoffers en potentiële slachtoffers. In het kader van een positief pedagogisch beleid zijn dat de elementen die cruciaal zijn. Wat hier nu voorligt, creëert een vals gevoel van veiligheid, en kan dus niet volstaan als antwoord.

Een tweede probleem is dat het hier inderdaad over een momentopname gaat. De vorige spreker heeft reeds op dat aspect gewezen maar vanuit de Groenfractie wordt dit toch enigszins anders bekeken. Het ontwerp van decreet voorziet niet in een herhaling van de controle. Ingeval er nog onderzoeken lopende zijn, dreigen sommige mensen op die manier door de mazen van het net te glippen. Daar komt nog bij dat slechts een zeer klein deel van het seksueel grensoverschrijdend gedrag wordt aangegeven bij de politie. En de kans dat daarvan iets uitloopt op een veroordeling is nog vele keren kleiner.

Een derde en laatste voorbehoud betreft de problematiek van de vrijwilligers. Deze kwestie komt in diverse adviezen terug. Dat heeft geleid tot de aanpassing van de tekst van artikel 4 van het ontwerp van decreet. Er worden nu immers een aantal uitzonderingsgronden geformuleerd. De algemene teneur van de adviezen was dat men zeer omzichtig moest omgaan met de vrijwilligers. Zo ligt het al zeer gevoelig wie nu precies de controle gaat doen van dat uittreksel uit het strafregister. De Vlaamse Jeugdraad waarschuwde in dat opzicht al dat de geleverde inspanning nog voldoende rendabel moest zijn ten aanzien van het resultaat dat men hier beoogt te bereiken.

Om al die redenen zal Groen zich onthouden bij de stemming over het voorliggende ontwerp van decreet.

1.4. Tussenkomen van Maaïke De Vreese

Maaïke De Vreese stelt vast dat het met het voorliggende ontwerp van decreet mogelijk wordt om het strafregister op te vragen van iedereen die met kinderen en jongeren werkt. Dat is een belangrijke stap vooruit in de bescherming van kinderen en jongeren tegen zedendelinquenten. Iedereen herinnert zich uit zijn verleden allicht wel deze of gene persoon uit het verenigingsleven – dus niet enkel de sport – waar men zich vragen bij kon stellen. Tegelijk beaamt het lid dat dit zeker geen wonderoplossing is. Daarvoor is een veel breder kader en breder integriteitsonderzoek nodig.

Zowel professionelen als vrijwilligers maken het voorwerp uit van het voorliggende ontwerp van decreet. Daarmee wordt al een stap verder gegaan dan hetgeen werd gevraagd in de bovenvermelde resolutie uit 2018. Dat is een goede zaak. Er wordt nu geen uitzondering meer gemaakt voor vrijwilligers. Dat is noodzakelijk omdat er cijfermateriaal bestaat waaruit moet blijken dat er toch nogal wat vrijwilligers zijn die een strafregister hebben.

In het verlengde daarvan pleit het lid ervoor om zo weinig mogelijk uitzonderingen te maken op het principe dat ook de vrijwilligers onderworpen zijn aan de verplichte voorlegging van een uittreksel uit het strafregister. Elke minister zal binnen zijn domein moeten nagaan welke uitzonderingen bestaanbaar zijn. N-VA vindt in elk geval dat de uitzonderingen beperkt moeten blijven. Het kan alleszins niet zijn dat de uitzondering de regel zou worden. In dat verband stelt de spreker vast dat dit niet zozeer een taak zal zijn van de coördinerende minister, als wel van de afzonderlijke vakministers.

Het klopt dat dit alles leidt tot een bijkomende administratieve last. Maar die is wel degelijk in verhouding tot het beoogde doel van het voorkomen van slachtoffers onder kinderen en jongeren. Ieder slachtoffer minder is winst.

Samenvattend stelt Maaïke De Vreese dat het hier om een goede maatregel gaat, die echter geen wonderoplossing is. Een oplossing ten gronde van het probleem is enkel mogelijk binnen een ruimere context en via een omvattend integraal integriteitsbeleid.

De minister heeft ook verklaard dat ze wil werken aan sectorale draaiboeken. Het is belangrijk dat deze gereed zouden zijn voor gebruik van zodra het voorliggende ontwerp van decreet goedgekeurd is. De verschillende verenigingen die met kinderen en jongeren werken hebben daar behoefte aan.

De spreker is het niet eens met de stelling dat hiermee een vals gevoel van veiligheid gecreëerd zou worden. Volgens haar moet alles in het werk gesteld worden om in die veiligheid te voorzien. Dit mechanisme vormt daarin een stap. De minister en de betrokken administraties zullen, via de draaiboeken, verder ook wel duidelijk maken dat er nog meer nodig is en verwacht wordt.

1.5. Tussenkost van Hannes Anaf

Hannes Anaf leest bij de aanvang van zijn tussenkost voor uit een krantenartikel van 10 september 2016: "De politie van Turnhout heeft vanmiddag de 27-jarige Joachim P. opgepakt in jeugdcentrum De Wollewei. De man was al meer dan een jaar voortvluchtig. Ondanks een veroordeling voor zedenfeiten werkte hij tot vandaag nog wekelijks met kinderen." Het lid was toen schepen van Jeugd, waardoor hij die zaak van dichtbij heeft meegemaakt. Het voelde toen echt alsof er een bom ontplofte. Het jeugdcentrum had op zich als organisatie weliswaar geen banden met de stad, maar huurde wel een lokaal bij de jeugddienst van de stad. De vrijwilliger die verantwoordelijk was voor de organisatie bleek te zijn veroordeeld voor zedenfeiten met minderjarigen. Noch binnen die organisatie noch binnen de stad was iemand op de hoogte van die veroordeling. Daardoor heeft de betrokkene nog meer dan een jaar kunnen omgaan met minderjarige kinderen. De ontsteltenis hierover was dan ook zeer groot.

Hannes Anaf is toen nog samen met een van de uit Turnhout afkomstige slachtoffers, die overigens ook nog eens het jeugdhuis frequenteerde, naar het kabinet van minister Koen Geens gegaan om die lacune aan te kaarten. Het was duidelijk dat een aantal zaken echt beter geregeld moest worden. Uit de uitleg van minister Demir begrijpt hij dat er voortaan beter zal worden afgestemd met de parketten en dat er van zodra er een veroordeling is, zal worden gecommuniceerd naar de organisaties waarin de betrokkene actief is. Hij vindt dit een bijzonder goede zaak.

Maar als iemand in het verleden reeds veroordeeld werd, ligt de zaak toch weer wat anders. Het is eigen aan plegers van zedenfeiten met minderjarigen dat ze een hoge graad van recidive hebben. Daarom is het belangrijk dat ook eerdere veroordelingen onder de aandacht zouden komen. Vanuit de jeugdsector, en vanuit de minister van Jeugd, is er een vraag om een uitzondering te maken voor de jeugdsector. Het aangehaalde geval zou in die optiek natuurlijk niet op de radar gekomen zijn. Het lid begrijpt die insteek vanuit de jeugdsector echter wel. Hij kan zich zeer goed voorstellen dat bijkomende administratieve lasten sommige mensen ervan zullen weerhouden om zich te engageren in een jeugdbeweging.

In dat licht bezien is het maar de vraag of het wel de beste optie is om de verantwoordelijkheid te leggen bij het individu, dat bij het gemeentebestuur een bewijs van goed gedrag en zeden moet opvragen. Mogelijks kan dit ook op een andere, minder bezwarende manier georganiseerd worden. Het lid suggereert een piste

waarbij er jaarlijks een lijst van de vrijwilligers zou worden ingediend bij, bijvoorbeeld, het lokaal bestuur of de overkoepelende jeugdorganisatie. Die lijst zou dan kunnen worden afgetoetst aan het strafregister. Op die manier komt men tot een werkwijze waarbij wordt tegemoetgekomen aan de bezorgdheid van de jeugdsector. Omdat er dus wel degelijk betere methodes denkbaar zijn, zeker voor de jeugdsector, zal de Vooruitfractie zich onthouden bij de stemming over het ontwerp van decreet. Hannes Anaf benadrukt daarbij dat hij wel degelijk ten volle begrip heeft voor de intentie die eraan ten grondslag ligt. Ook het feit dat men veroordelingen nu sneller zal doorgeven kan ten volle zijn goedkeuring wegdragen. Hij dringt in dat verband ook aan op een goede samenwerking met de parketten en op een adequate communicatie met de betrokken verenigingen en organisaties.

1.6. Tussenkost van Willem-Frederik Schiltz

Bij de aanvang van zijn tussenkost verwijst *Willem-Frederik Schiltz* naar de bovenvermelde resolutie die is voortgekomen uit de werkzaamheden van de Commissie Grensoverschrijdend Gedrag van 2018. De verplichte voorlegging van een uittreksel uit het strafregister was een belangrijk strijdpunt van toenmalig Open Vld-parlementslid Lionel Bajart. De Open Vld-fractie is dan ook verheugd dat dit specifieke element op vandaag gerealiseerd wordt via dit ontwerp van decreet.

De spreker beaamt dat hetgeen hier nu voorligt geen wonderoplossing, geen 'silver bullet' is. Het is maar één element van een totaaloplossing, maar wel een belangrijk element. Het klopt ook dat dit tot een vals gevoel van veiligheid zou kunnen leiden. En net daarom zijn ook de andere zeventig punten uit het Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld zo belangrijk. Maar het is geen zaak van alles of niets. Het is niet omdat er nog veel te doen staat, dat men dan maar de eerste stap ook zou moeten uitstellen.

Het lid is ervan overtuigd dat de voorliggende maatregel wel degelijk effect kan sorteren. De beschikbare cijfergegevens tonen aan dat men hier met een structureel probleem zit. De psychische impact op jongeren die het slachtoffer worden van dergelijke misdrijven is ernstig en vaak van lange duur, als hij al niet blijvend is. Het is trouwens ook onze grondwettelijke plicht om op te treden. Meer bepaald moet op basis van artikel 22bis, eerste en vierde lid, van de Grondwet de integriteit van het kind beschermd worden en moet steeds het belang van het kind vooropgesteld worden bij elke beslissing aangaande dat kind. Met de voorliggende maatregel neemt de Vlaamse Regering dus haar grondwettelijke taak op.

Willem-Frederik Schiltz gaat er verder ook van uit dat het opvragen van een uittreksel uit het strafregister, of zelfs maar de mogelijkheid om dat te doen, wel degelijk een afschrikwekkend effect kan hebben op mensen die wetens en willens steeds opnieuw risicovolle activiteiten met kinderen opzoeken. Die zullen hierdoor allicht wel beseffen dat ze tegen de lamp dreigen te lopen als ze zich aanbieden voor dergelijke activiteiten. Zelfs als hierdoor maar één geval van misbruik zou kunnen vermeden worden, is de maatregel nog de moeite waard.

Na deze principiële stellingname gaat het lid nog in op een aantal praktische bezorgdheden. Uiteraard moet een decreet van deze omvang ook een aantal nuances in zich dragen en moet het kunnen worden aangepast op maat van elke sector. Vanuit dat standpunt gezien zijn de voorziene uitzonderingsgronden begrijpelijk. Tegelijk onderschrijft de spreker de hier geuite bezorgdheid dat dit niet mag leiden tot een uitholling van het decreet. De respectieve vakministers dienen dus terughoudend om te gaan met die uitzonderingsmogelijkheden. Ze kunnen enkel worden ingeroepen als ze van vitaal belang zijn voor het overleven van de sector of als de praktische werkbaarheid in het gedrang komt.

Over eventuele administratieve overlast maakt de spreker zich niet echt zorgen. Hij meent te weten dat er op het federale niveau gewerkt wordt aan een eengemaakt, digitaal consulteerbaar strafregister. Veel meer dan een paar kliks en een digitale authenticatie via itsme zal er dus niet nodig zijn om zo'n uittreksel aan te vragen. Een paar administratieve handelingen wegen trouwens ook niet op tegen het nagestreefde belang. De eventuele nadelen wegen alleszins niet op tegen de voordelen.

Om te vermijden dat daders van grensoverschrijdend gedrag zich alsnog zouden aanbieden, meent het lid dat er verder overleg nodig is met het federale niveau om na te gaan hoe ook artikel 382bis van het Strafwetboek, aangaande het beroepsverbod, mee ingeschakeld kan worden. Wanneer de rechter iemand veroordeelt voor zedenfeiten kan hij ook een beroepsverbod uitspreken. Dat kan zorgen voor een nog snellere informatiedoorstroming, en kan voorkomen dat dergelijke daders nog in potentieel kwetsbare situaties terechtkomen. Van de minister had hij dan ook graag vernomen of er desgevallend al gesprekken zijn aangeknoopt met het federale niveau om deze mogelijkheid aan te kaarten bij de strafrechters.

Afsluitend stelt Willem-Frederik Schiltz dat de Open Vld-fractie het ontwerp van decreet zal goedkeuren.

1.7. Aanvullende tussenkomst van Adeline Blancquaert

Adeline Blancquaert onderschrijft de noodzaak van een brede cultuuromslag maar in afwachting daarvan is het zaak om stringent te blijven controleren ter bescherming van de jongeren. Er mag van uitgegaan worden dat er altijd wel rotte appels zullen zijn en daarom is het een taak voor de overheid om die zoveel als mogelijk uit de samenleving te verwijderen. Wat hier nu vandaag voorligt, is op zich al geen wonderoplossing, waardoor het zaak is het systeem minstens zo waterdicht mogelijk te houden. Het lid vindt het dan ook spijtig te moeten vaststellen dat er nog steeds flink wat potentiële lekken in het ontwerp van decreet zitten. De administratieve last die door een aantal sprekers werd aangehaald, valt overigens in het niets, vergeleken met de trauma's die kinderen kunnen oplopen. Er is daarenboven in de feiten niet of nauwelijks sprake van echte administratieve last.

Het klopt dat een uittreksel uit het strafregister maar een momentopname is. Van daar ook de vraag naar een periodieke opvolgingscontrole. Voor wie niets te verbergen heeft, is zelfs dat maar een kleine taak en het komt ten goede aan de minderjarigen. Het is belangrijk dat niet enkel nieuwe medewerkers en vrijwilligers zo'n verantwoordingsstuk kunnen voorleggen. Ook de medewerkers en vrijwilligers die er reeds zijn, moeten – los van het feit of ze een nieuwe functie opnemen binnen de organisatie – gecontroleerd worden via de eis tot voorlegging van een dergelijk document. Aangezien dit gegeven niet kan aangepast worden in het voorliggende ontwerp van decreet, is de Vlaams Belangfractie geneigd om zich te onthouden bij de stemming. Dat is enerzijds jammer omdat het hier wel degelijk over een stap in de goede richting gaat, maar anderzijds moet het systeem toch ook wel sluitend zijn voor alle medewerkers.

1.8. Aanvullende tussenkomst van Katrien Schryvers

Katrien Schryvers wijst erop dat ze nog maar op 19 april 2022 in deze commissie een vraag om uitleg gesteld heeft aan minister Zuhair Demir over de informatiedoorstroming vanuit de parketten naar het agentschap Opgroeien (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2021-22, nr. 2161). Het ging daarbij concreet over het doorgeven, door het parket, van veroordelingen en de opstart van strafrechtelijke onderzoeken in de sector van de kinderopvang. Daarvoor staat een liaison bij het agentschap Opgroeien ter beschikking. Dat is een bijzonder belangrijk gegeven, dat ondertussen overigens ook ter sprake is gekomen in de lopende onderzoekscommissie naar de veiligheid in de kinderopvang.

Het is daarnaast ook duidelijk dat een uittreksel uit het strafregister maar een momentopname is, waardoor de zaak niet helemaal waterdicht is. Dat belet echter niet dat er wel degelijk een afschrikwekkend effect van kan uitgaan. Het is ook een van de weinige manieren om dit soort van informatie te geven aan organisaties. Lopende strafrechtelijke onderzoeken blijven sowieso wel nog altijd onder de radar.

Het uittreksel in kwestie wordt voorgelegd op een welbepaald moment, wat betekent dat latere veroordelingen er niet op zullen voorkomen. Maar dat is op zich geen voldoende argument om het voorliggende systeem niet in te voeren, integendeel zelfs. Wat dergelijke bijkomende strafrechtelijke veroordelingen betreft, speelt de bovengenoemde omzendbrief van het College van procureurs-generaal een belangrijke rol. Het is dan ook een goed initiatief dat de minister binnen de verschillende sectoren liaisons wil aanwijzen en in het overleg met de procureurs-generaal daarop wil wijzen. Tevens is het positief dat men nu ook jaarlijks die contacten gaat bezorgen.

Volgens het lid moet dit dan ook zeker een belangrijk punt in de evaluatie zijn. Er moet worden nagegaan of de informatiedoorstroming inderdaad verbeterd is en of men daarop kan rekenen, dan wel of er daarrond in bepaalde sectoren of in bepaalde gerechtelijke arrondissementen nog veel werk aan de winkel is. Want het mag natuurlijk niet afhangen van de plek waar iemand woont, dan wel de plek waar een veroordeling is uitgesproken, of er al dan niet doorstroming van informatie is. Wat de spreker betreft is dat zeker een aandachtspunt.

2. Antwoorden van minister Zuhal Demir

Minister *Zuhal Demir* wijst er in haar antwoord vooreerst op dat het systeem toch sluitend wordt gemaakt voor reeds in dienst zijnde medewerkers doordat het parket veroordelingen voor feiten met minderjarigen zal moeten doorgeven. Dat is ook al het geval als er nog maar vermoedens zijn, dus ook in de onderzoeksfase.

Ook wat de periodieke opvolgingscontrole betreft, is het systeem wel degelijk sluitend. Het parket is immers verplicht om de werkgever op de hoogte te brengen als er een veroordeling wordt uitgesproken. Op die manier krijgt die werkgever dus wel degelijk kennis van dergelijke feiten.

De geplande evaluatie na verloop van een jaar dient om eventuele lacunes op te sporen, die daarna zullen worden aangepakt.

Verder benadrukt de minister nogmaals dat het voorliggende ontwerp van decreet maar één aspect is van het veel bredere Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld. Het mag dus niet bekeken worden als een geïsoleerd gegeven. Men mag zeker niet verwachten dat men hiermee het hele probleem zal oplossen. Wel zal men er zeker een aantal kinderen (en hun ouders) mee behoeden voor groot onheil. Maar alleenzaligmakend is deze regeling zeker niet. Daarom wil de minister alle 71 maatregelen van het actieplan uitgevoerd zien.

Bij de totstandkoming van het ontwerp van decreet is ook gebleken dat het niet evident was om iedereen op één lijn te krijgen. Het heeft ongeveer een jaar geduurd om het debat te voeren in alle sectoren. Dat debat is ook niet altijd gemakkelijk verlopen. Er is heel veel sensibilisering nodig geweest en men is op heel veel plaatsen hierover gaan spreken. Het was duidelijk dat niet iedereen hier klaar voor was. Maar nu zouden alle randvoorwaarden toch vervuld moeten zijn. Zo is de procedure voor het opvragen van een dergelijk uittreksel ondertussen volledig gedigitaliseerd en gratis geworden. De administratieve last is dus echt minimaal geworden.

In bepaalde sectoren lijkt de kwestie wel wat ingewikkelder te liggen dan in andere. Bovendien heeft elke sector wel een reden om een uitzondering te vragen. Voor de

minister is het evenwel duidelijk dat er best zo weinig mogelijk uitzonderingen zijn. Ze heeft alleszins al begrepen dat de ministers die respectievelijk bevoegd zijn voor Sport en Cultuur, geen dergelijke uitzondering zullen vragen. Ze wijst erop dat ook de diverse adviesraden hierin hun verantwoordelijkheid moeten opnemen en het debat ten gronde moeten voeren. Het gaat hier immers over de meest kwetsbare groep in de samenleving: kinderen en minderjarigen. Voor hen moet alles op alles worden gezet. De minister heeft er dan ook geen begrip voor dat de adviesraden Cultuur en Jeugd desalniettemin van plan zijn om aan te dringen op een uitzondering. Ze hoopt dat de bevoegde vakministers hen van repliek zullen kunnen dienen. Het decreet zal op die manier finaal zeker geen lege doos worden.

Afsluitend geeft minister Demir nog mee dat de vraag wie de controle zal uitvoeren sector per sector zal worden beantwoord in de uit te werken draaiboeken. Dat is meteen ook de hoofdreden voor de opmaak van die draaiboeken. Dat zal natuurlijk ook gebeuren in samenwerking met die sectoren.

3. Slotreplieken

Inpikkend op de antwoorden van minister Demir vraagt *Adeline Blancquaert* of ze het goed begrepen heeft dat ongeacht het moment waarop iemand – medewerker of vrijwilliger – in dienst is gekomen, hij toch gecontroleerd zal blijven worden, zodat wanneer iemand vervolgd wordt, een dergelijke vervolging sowieso zal worden doorgegeven.

Minister *Zuhal Demir* beaamt dit.

Het is een goede zaak dat mensen, ongeacht het tijdstip van indiensttreding, toch zullen opgevolgd worden, zodat er ingeval van een veroordeling toch mededeling zal zijn aan hun organisatie, stelt *Adeline Blancquaert*.

Wat betreft de uitzonderingsmogelijkheden van artikel 4 heeft het lid echter niet onmiddellijk een antwoord gekregen. Ze herhaalt dan ook haar eerdere opmerking dat artikel 4, eerste lid, 2° en 3°, en tweede lid, toch wel veel ruimte laat voor interpretatie. Kan hier nog bijgestuurd worden? Op welke manier zal dit aangepast worden om ervoor te zorgen dat dit ontwerp van decreet geen lege doos wordt?

Minister *Zuhal Demir* meent dat het ontwerp van decreet duidelijk is. Dat geldt ook voor artikel 4 van het ontwerp van decreet. Volgens haar is daar geen interpretatie mogelijk, want de regel is heel duidelijk. Doordat de betrokken organisaties onderling vaak ook erg van elkaar verschillen, moest er enerzijds wel een aantal zaken uniform worden geformuleerd, maar zullen de sectorale draaiboeken anderzijds de zaken verduidelijken. De minister herhaalt in dat verband dat de draaiboeken in kwestie samen met de sectoren zullen worden uitgewerkt.

III. Stemmingen

1. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1 tot en met 7, en daarmee dus alle artikelen van het ontwerp van decreet, worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen voor, bij 1 onthouding.

2. Stemming over het geheel

In zijn geheel ter stemming gelegd, wordt het ontwerp van decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, te controleren voor bepaalde nieuwe medewerkers vervolgens eveneens aangenomen met 10 stemmen voor, bij 1 onthouding.

Steven VANDEPUT,
voorzitter

Katrien SCHRYVERS
Wim VERHEYDEN,
verslaggevers